

ikke alene for Dommen i Tiden, men ogsaa for Dommen i Fremtiden. Men denne Traktats Vedtagelse kan ikke staa for Fremtidens Dom, for den er allerede under Nutidens Dom, og det opfordrer mig saa meget mere til at stemme imod Traktaten.

Naar man desuagtet i dette Tilfælde stemmer for den, skønt den altsaa har Nutidens Dom imod sig — for det har den overvejende ude i Landet —, ligger deri en Heroisme, som jeg i Grunden i nogen Maade maa anerkende, for det kan tidt, baade for et Parti og for den enkelte i Partiet, blive saadan, at man maa tage en Stilling, hvorigennem man tjener sig megen Utak. Men i dette Tilfælde synes jeg, at Heroismen er daarligh anbragt. Jeg vilde ønske, man kunde spare den til en anden og bedre Lejlighed.

Det har altsaa ikke for mig været vanskeligt at tage Stilling til denne Sag, saaledes som mange har sagt det for deres Vedkommende. I Begyndelsen, da Sagen blev forelagt og vi var begyndt at forhandle, saa jeg slet ikke saa klart paa den, som jeg senere er kommet til det, men jo mere jeg har arbejdet med den, des mere er jeg blevet overbevist om, at det er en Forkludring af Forholdene i Grønland, som man her er inde paa, og fra det Øjeblik har jeg aldrig været i Tvivl om min Stilling. Min Stilling er at stemme imod Traktaten, og jeg vil bede saa mange som muligt om at gøre det samme for om muligt at standse Forslaget i denne omtrent tolvte Time. Men bliver der ikke nok til det, vil jeg alligevel haabe, at der bliver saa stor en Flok, som stemmer imod Traktaten, at man ude i Landet kan se, at det ikke var alle, der var for den herinde, men at der var en meget stor og stærk Minoritet imod den.

Birch: Da jeg er i det sjældne Tilfælde ikke i denne Sag at kunne følge mit Partis Flertal, vil jeg gerne ganske kort gøre Rede for, hvad der her har været det afgørende for mig. Det er gaaet mig som den ærede sidste Taler, at jo længere jeg har beskæftiget mig med Sagen, des mere er jeg kommet til den Anskuelse, at det ikke vil være rigtigt at vedtage Overenskomsten.

Jeg deler næsten alle de Betæneligheder, der fra forskellig Side er fremført mod Overenskomsten, bl. a. ogsaa med Hensyn til den muligvis kommende Stemning paa Færøerne og Vestgrønland. Jeg har dog ganske særlig fæstet mig ved tre Forhold, som jeg skal tillade mig at dvæle lidt ved.

Det første er Beskyttelsen af Grønlænderne. Det forekommer mig fuldstændig utvivlsomt efter alt, hvad der er nævnt her i Dag, at der lever Grønlændere paa adskillige Punkter paa Strækningen mellem Angmagssalik og Lindenovsfjorden, og det forekommer mig ligeledes utvivlsomt, at vi maa være forberedt paa, bl. a. efter den stejle Holdning, som den norske Regering har indtaget med Hensyn til denne Del af Grønland, at der vil blive gjort Forsøg paa at besejle og oprette Fangststationer paa Strækningen mellem Angmagssalik og Lindenovsfjorden. Jeg kan da ikke forstaa, hvorledes det skal være os muligt at foretage den Isolation af Grønlænderne, som hidtil har været en væsentlig Del af vor Opgave i Grønland. For mig staaer det som ganske umuligt at forhindre Samkvem, et Samkvem, som er aldeles uforeneligt med de Principper, vi hidtil har sat i Højsædet i Grønland, Principper, som sikkert er nødvendige, naar Grønlænderne skal holdes oppe paa det Niveau, de hidtil har været holdt oppe paa.

Min næste Betænelighed gælder Spørgsmaalet om Monopolhandelens Opretholdelse. Monopolhandelen bygger paa visse Principper, men man maa paa ingen Maade mene, at disse Principper er anlagt ud fra rene Profitensyn. Tværtimod. Forholdene er i Grønland saa primitive, at man deroppe maa lade Handelen hvile paa det Princip: i visse Forhold at betale lavere Priser for de indhandlede Produkter end Verdensmarkedets Priser og under visse Omstændigheder sælge Varer til Grønlænderne til Priser, der er lavere end Markedets Priser. Man søger derved at opnaa en Række Goder, som herved falder ind under Forsørgelsesinstitutionerne, ind under Hjælpekasse, Fatigkasse og saa fremdeles, og først og fremmest en Erstatning for Beskatningsmaaderne, som vi har dem i Kultursamfundene. Jeg tror at turde sige, at selv de, der nu er Modstandere af Grønlands Styrelse, nærer den Anskuelse, at man ikke paa nogen Maade nu i Grønland tør gaa over til en almindelig Beskatnings Principper, men maa holde sig til det, man opnaar gennem den Betalingsmaade og den Salgsmaade for Produkter, som jeg her har omtalt.

Men hvis nu Nordmændene foretager Opkøb fra de Stationer, som vi maa vente oprettet paa Kysten mellem Angmagssalik og Lindenovsfjorden, eller blot foretager Besejlinger, under hvilke man indlader sig paa Handel med Grønlænderne efter andre Principper end dem, vor grønlandske Handel har anlagt, staaer det for mig saaledes, at